

ἄρχαφος. Ἐπὶ ποῖον ἔστι εἰς διαβολῶν ἔχρηστος, ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.]

ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.] ἄστυ καὶ ἄσέμματα.]

ΣΤΡΟΦΗ κώλων ἡ.

VERSIO MEMBRORUM OCTO.

Ιερ. **Εἴτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σι**
Δεῖ με δεύτερον μέλω
Χερνίβι θεοσεβές
Οσοῖον ὄπιθοῶν. καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα πινά μόνον. εἴπερ
Ικανὸν ἔξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θυμάτων ἐδὲν ἄλλο πλῆν
Γένειόν τ' ὄστι, καὶ κέρατα.

B SAC. Postea rursus iterum igitur tibi,
Oportet me secundum cantum
Gutturio diuinum
Sanctum innuocare: vocare autem
Beatos unum quendam solum, siquidem
Sufficiens habebitis obsonium.
Hac enim praesentia sacrificia, nihil aliud praeter
Barbaeque sunt & cornua.

Σχόλια. Εἴτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σι.] ἡ σφαιροειδὴς ἐν
ἐκθέσει κώλων ὄστιν ὀκτώ. τὸ α χορειαμεικτὸν διμετρον
καταληκτικόν. τὸ β τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ, δα-
κτυλικὸν διμετρον ἔσθ' ἀποδὸς προκελευσματικῆς. τὸ δ,
τροχαϊκὸν διμετρον ἀκαταληκτικὸν ἔσθ' ἀποδὸν χορείων.
τὸ εἰσομιον ἐκ χορείων. τὸ σ τροχαϊκὸν ἰσοφαλικὸν ἔσθ' ἀ-

ποδὸς χορείου. ὁ ζ ἰαμβικὸς τετρίμετρος ἀκαταληκτικός. τὸ
ἡ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος διμετρον ὑπερκαταληκτικόν. ὄπι
τοῦ τέλους ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς ὄσο διπλά. Μάκαρας ἕνα πινά.]
εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ εὐαὶ λέγων ἕνα. Γένειόν
ὄστι καὶ κέρατα.] ὄπι τ' ἰερείων ἔσθ' μὴ ἔχόντων σάρκα ἔσθ' ὀκτώ
φθισιν. διὰ παροιμίαν αὐτῶν, ὡς εἶπε, τεύχεα καὶ κέρατα.

Εἰδοσεὶς ἐτέρας φειδου ἀμοιβαίας

κώλων, καὶ σίχων ιζ.

B ISETVS. Ερχεται ποιητής τις ἐγκώμια τ' νεο-

D κτίσου πόλεως λέξων.

Πφ. Θύοντες εὐχόμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.
Ποι. Νεφελοκοκυγίαν ταὶ εὐδάμονα,
Κλήθων δὲ μουσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ὠδ' αἶς.
Πφ. Τουπὲ τί τὸ φεῶγμα; ποδαπὸς εἰπέ μοι
πὶς εἶ;
Ποι. Εὐα μελιγλώσσων ἐπέων ἰεῖς ἀοιδὰν,
Μισάων θεράπων
Ὄξηρος τ' τὸν Ὀμηρον.
Πφ. Ἐπειτα δὴ τὰ δοῦλα ὧν κόμην ἔχεις;
Ποι. Οὐκ. ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
Μισάων θεράπωντες,
Ὄξηροί τε τὸν Ὀμηρον.
Πφ. Οὐκ ἐπὸς ὄξηρον καὶ σὸ ληθάειον ἔχεις.
Ἀτὰρ ὧ πιπτά κ' τι δ' ἔραϊ ἐφθάρης;
Ποι. Μελὶ πεποικί ἐς τὰς Νεφελοκοκυγίας,
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ.
Καὶ παρθεναῖα, καὶ τὰ Σιμωνίδου.

PI. Sacrificantes supplicabimus alatis deis:
Pæ. Nephelococcygiam hanc felicem
Lauda ô Musa,
Tuis in hymnorum cantibus.
PI. Hanc rem cuias dic mihi, quis es?
Pæ. Ego dulcium lingua verborum mittens
E cantum,
Musarum seruus,
VeloX secundum Homerum.
PI. Postea igitur seruus existens comam habes?
Pæ. Non, sed omnes sumus praeceptores
Musarum serui,
VeloceS secundum Homerum.
PI. Non vane, velocem & vestem habes.
F At ô poëta secundum quid hic corruptus es?
Pæ. Cantus feci in nephelococcygiis
Illas vestras, cantusque multos & pulchros,
Et virginalia, & secundum illa Simonidi.

Σχόλια. Θύοντες εὐχόμεσθα] εἰδοσεὶς ἐτέρας φειδου
ἀμοιβαίας κώλων καὶ σίχων ιζ. ὧν οἱ ἀέθι. Ἐοί τε-
λευτάοι πέντε ἰαμβοί, ἔτοι μὲν ἀκαταληκτοὶ τριμετροί.
ὄσθ' ἐφθημιμερές. ὁ β χορειαμεικτὸς τριμετρος καταλη-
κτικὸς τῶν ἀέχων πὸς ἀπεντασύλλαβον. τὸ γ τροχαϊκὸν
πενθήμερον. ὁ δ ἰωνικὸς τετράμετρος βραχυκαταλη-
κτικός. τὰ ζ ἰαδαυλικὰ. τὸ μὲν πενθήμερον, τὸ ἦ, β ἀναπα-
στικὸν ἐφθημιμερῆ. ὄπι τὰ τέλη φεῶ γραφος. Νεφελοκο-
κυγίαν τ' εὐδάμονα.] ἔρχεται τις ποιητής ὡς ὄπι νεο-
κλίσει πόλεως, ἐγκώμια λέξων. Δῆλος ὧν κόμην ἔχεις;
δὲ τὸ θεράπων, δῆλος εἶπεν. ἡ δὲ τῆς ἐλευθερίων τὸ

κομῶν.
B ISETVS. Κόμην ἔχεις] τὸ κομῶν τ' ἐλευθερί-
ας ἡ σφαιροειδὴς. διὰ τὰς Ἀχαίους Ὀμηρος πολλαχῶς καρ-
πομόνων τὰς καλεῖ. τὸ ἦ κεκαρμῶνον ἔσθ', δουλίας τεκμή-
ριον ὡς τὰ τοῖς παλαίοις ἐνομιζέτο.
G Σχόλια. Θεράπωντες ὄσθ' ἰερεί.] ἐπειδὴ ὄσθ' ἰερεί ὄπι
τῶν θεραπόνων λέγει.] ἐπιπέσει ὄσθ' καὶ ὁ Μαρσίτης
τ' Ὀμήρος ἔσθ'. ἐν τῷ εἴρη μισάων θεράπων καὶ ἐκπύλου Α-
πόλλωνος. Οὐκ ἐπὸς ὄσθ' ἰερεί.] παίζει ὡς τὸ ὄσθ' ἰερεί.
ὄπι τετρημῶνον ἡ αὐτὴ καὶ τὸ ἰμάσιον.
B ISETVS. Δεῦρ' ἂν ἐφθάρης] ἐν ποσὶ τῶν ἀντι-
γράφων μιᾶ λέξει γράφει, ἀνεφθάρης. ἀλλὰ βέλτιον
δηρημῶνας